

nummer:

datum: 2010-04-08

Auteur(s) : PW
Vertaler :
Aantal bladzijden : 1+3
Aantal bijlagen :
Interne referentie :
Path name :

Titel : Verslag WG 6 Nucleaire Geneeskunde: Vorming en administratieve vereenvoudiging.

Samenvatting : In navolging van de Ronde Tafel Nucleaire Geneeskunde werden diverse werkgroepen opgestart die enkele welgeïdentificeerde problemen van het terrein moeten oplossen, en dit vanuit de optiek stralingsbescherming. Dit is geen exclusief gebeuren van het FANC, gezien ook andere overheidsinstanties worden betrokken (zoals FOD VVVL, FAGG en RIZIV). Op basis van de input van enkele deelnemers, werden enkele aandachtspunten omtrent vorming en administratieve vereenvoudiging besproken.

<u>Herz.</u>	<u>Datum</u>	<u>Wijziging</u>	<u>Vertaler</u>	<u>Auteur</u>	<u>Nazicht</u>	<u>Goedkeuring</u>
0	2010-04-10			PW		

Interne verdeling :
Externe verdeling :

Titel :	Verslag WG 6 Nucleaire Geneeskunde: Vorming en administratieve vereenvoudiging				
Datum :	2010-04-08	Uur (van/tot) :	13.30-16.00h	Plaats :	Marie Curie I
Voorzitter:	TC		Verslaggever :	PW	

Aanwezig :	Pascal CARLIER, Tom CLARIJS, Charles FALLAIS, Didier FRANCOIS, An FREMOUT, Serge GOLDMAN, Jean-Louis GREFFE, Karen HAEST, François JAMAR, Claude MABOGE, Harrie MOL, Koen PERSYN, Jean-Paul SAMAIN, Kris VAN DE VELDE, Marleen VANDECAPELLE, Raf VERSCUREN, Petra WILLEMS
Verontsch. :	Joël AERTS, Niki BERGANS, Axel BOSSUYT, Leila BOUDAKA, Bart DEHAES, Thierry DEREME, Nicole DORNY, Pierre DUMONT, Hans FRANCOIS, Alain GHILAIN, Lucas KIEBOOMS, Jean-Pol LEONARD, Koenraad MELIS, Pierre MERLO, Luc MORTELMANS, Patrick SMEESTERS, Michel SONCK, Frank VAN ACKER, Thierry VANDER BORGHT, Bernard WILLEMART

Vooreerst moet er in deze problematiek een onderscheid gemaakt worden tussen de verschillende, wettelijk verplichtte opleidingen radioprotectie:

Ten eerste is er de opleiding bedoeld in art. 25 van het ARBIS voor werknemers die blootgesteld zijn aan ioniserende straling zodat zij de nodige kennis hebben omtrent de risico's die hieraan zijn verbonden en hoe ze deze risico's kunnen minimaliseren. Deze opleiding moet jaarlijks worden herhaald en dient aangepast te zijn aan de werkpost van de werknemer.

Ten tweede is er de opleiding bedoeld in art 53.2 van het ARBIS omtrent de opleiding van de helpers die een 'actieve hand' hebben in de blootstelling van patiënten en die een bredere opleiding omvat.

Als laatste wordt verwacht dat de verschillende gebruikers, deskundigen en helpers een permanente vorming volgen op hun respectievelijk niveau om, onder andere, op de hoogte te blijven van de nieuwste informatie en ontwikkelingen binnen hun vakgebied. Tijdens de discussie werd vooral aandacht besteed aan deze 2 laatste.

De opleiding van de **technologen** die werkzaam zijn binnen een dienst nucleaire geneeskunde werd uitvoerig besproken. Momenteel hebben de 'technologen' die werken binnen een nucleaire dienst een zeer variabele achtergrond wat betreft hun basisopleiding. Enerzijds werken er verpleegkundigen met of zonder ervaring in de nucleaire geneeskunde, anderen hebben een specifieke opleiding tot technoloog in de medische beeldvorming achter de rug. Er werd opgemerkt dat het FANC te weinig actief evalueert of alle helpers die bronnen van ioniserende straling hanteren, wel de verplichte opleiding stralingsbescherming van 50u hebben gevolgd. Voor nucleaire geneeskunde dient bovendien een gepaste aanvullende opleiding van 10u gevolgd te worden, en dit lijkt volgens sommige aanwezigen te weinig te zijn.

Er is vanuit het FOD VVVL een Koninklijk Besluit verschenen op 28 februari 1997 *'betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van technoloog medische beeldvorming en houdende vaststelling van de lijst van handelingen waarmee deze laatste door een arts kan worden belast'*. Op basis van dit KB wordt een erkenning uitgevaardigd, de erkenningscommissie werd echter niet opgestart. Men kan de FOD VVVL vragen deze commissie opnieuw leven in te blazen.

Het is echter niet duidelijk binnen welke termijn de overheid wil bereiken dat alle helpers, werkzaam op een dienst nucleaire geneeskunde, dergelijke opleiding, of gelijkwaardig, hebben gevolgd. Ook de overgangsmaatregelen die de ervaren verpleegkundigen de kans geven om een gelijkstelling met een technoloog medische beeldvorming te verkrijgen, moeten nog worden gespecificeerd.

Van de helpers wordt verwacht dat zij een permanente vorming volgen maar wat deze juist inhoudt wordt niet duidelijk gespecificeerd en het volgen van deze vorming wordt niet (actief) afgedwongen. In de praktijk wordt de permanente vorming daarom weinig gevolgd, met een relatief beperkt aanbod tot gevolg. Een duidelijke omschrijving van de minimumvereisten zal leiden tot een groter aantal studenten, waardoor het aanbod en de kwaliteit van de aangeboden opleidingen zal verhogen. Bovendien kan men andere deskundigen in stralingsbescherming aanzetten tot het geven van vorming door dit op te nemen in hun eigen permanente vorming.

Het belang van het formuleren van de doelen van een opleiding en het identificeren van de voordelen en competenties die een student moet verkrijgen door deze opleiding, vooraleer een opleiding wordt opgestart, wordt sterk benadrukt. De financiële middelen, voorzien voor deze opleiding, dienen op een zo efficiënt mogelijke manier te worden gependend. Hierbij is het belangrijk dat er ook input komt van de technologen nucleaire geneeskunde. Dhr. Mol neemt contact op met de beroepsvereniging van de technologen nucleaire geneeskunde zodat zij kunnen deelnemen aan het overleg omtrent de opleidingen.

In het digitale tijdperk, kan 'e-learning' een zeer nuttig middel zijn om mensen op te leiden. Het IAEA biedt momenteel een 'webbased' opleiding aan, specifiek voor technologen nucleaire geneeskunde. Deze is interactief, modulair, naar de praktijk gericht en omvat momenteel de basisopleiding. Mogelijks kan deze vertaald en aangepast worden om ook te gebruiken bij de permanente vorming van technologen of om de lacunes in de kennis van de verpleegkundigen op te vullen. Het IAEA wordt gecontacteerd door dhr. Mol om deze mogelijkheid verder te kunnen uitdiepen.

Ook de **opleiding en erkenning van de geneesheer-nuclearist** werd besproken. De mogelijkheid om de erkenningen/vergunningen/accreditaties van verschillende overheidsinstanties te combineren en gelijk te stemmen, naar analogie met de tandartsen, krijgt bijval van de artsen. Hierbij wordt in de opleidingen, vereist voor erkenning van de FOD VVVL, een deel radioprotectie opgenomen dat in overeenstemming is met de vereisten van het FANC. Op deze manier zou een erkenning door de FOD VVVL automatisch tot een FANC gebruikersvergunning kunnen leiden.

Voor de permanente vorming kan gewerkt worden met een puntensysteem waarbij bepaalde activiteiten zoals het geven van vorming in de radioprotectie, het volgen van congressen en dergelijke meer, een bepaald aantal punten toegewezen krijgen. De verdeling van de punten dient te worden besproken door het FANC, het RIZIV en de beroepsverenigingen en dient te worden opgenomen in de voorwaarden tot accreditatie bij het RIZIV, maar ook in het ARBIS voor die artsen die niet geaccrediteerd zijn. Het FANC kan in dit kader best de voorzitter van het paritair comité voor de nucleaire geneeskunde van het RIZIV contacteren nl. Dr Jean-Pol Léonard.

Met de opmars van **hybride beeldvormingstechnieken**, vindt men steeds vaker een CT terug op de diensten nucleaire geneeskunde. De gebruiker dient hiervoor opgeleid te worden. Momenteel valt de CT onder verantwoordelijkheid van de radioloog en wordt deze ook door de radioloog gefactureerd. Ondanks de momenteel gescheiden nomenclatuur, blijft het probleem van stralingsbescherming aanwezig en dient een aangepaste vorming worden uitgewerkt.

Op Europees niveau wordt door de EANM en ESR gewerkt aan een opleiding voor beide specialisaties in 6 jaar, dat een ambitieus project is. In België gaan de afdelingen van het College van Geneesheren voor Medische Beeldvorming mogelijke oplossingen zoals een gemeenschappelijke basisopleiding radioprotectie bespreken, gevolgd door een opleiding specifiek voor de specialisatie, of het opnemen radiologische technieken in de opleiding van nuclearisten. Omwille van het gevoelige karakter van deze materie, is het echter aangewezen om hieromtrent uitgebreid overleg te plegen en eventuele, toekomstige veranderingen geleidelijk door te voeren.

Natuurlijk spelen ook de deskundigen in de medische stralingsfysica een rol in de radioprotectie van de patiënt en moeten zij een aanvullende opleiding voor CT volgen als ze de verantwoordelijkheid ervoor dragen. Dit werd in meer detail besproken in werkgroep 4 (medische stralingsfysica) waarvan het verslag ook kan nagelezen worden.

Ten slotte komt er een duidelijk vraag naar **begrijpbare bronnen** waarin de **wetgeving** wordt weergegeven en verduidelijkt per specialisatie zodat de deskundige gemakkelijk de artikelen die op hem/haar van toepassing zijn kan terug vinden. Dit kan misschien onder de vorm van een webpagina met verwijzingen naar de relevante wetteksten.

VOLGENDE VERGADERING : DINSDAG 4 MEI 13.30-16.00h

in zaal Marie Curie I (FANC)